

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 29836

гр. София, 12.09.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав, в
закрито заседание на 12.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

като разгледа дело номер **9514** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166 от АПК.

Делото е образувано по жалба на Л. Р. Г. с ЕГН [ЕГН], М. Л. Г. с ЕГН [ЕГН] и И. Д. Г. с ЕГН [ЕГН], срещу Заповед № РНД25-РД56-246 / 18. 07. 2025 г. на кмета на Район Н. – СО.

С жалбата е направено искане за спиране на предварителното изпълнение на оспорения административен акт.

По това искане ще се произнесе дежурен съдия, съобразно вътрешните правила за разпределение на делата в АССГ.

Съдът след като се запозна с доказателствата по административната преписка намира от фактическа и правна страна следното:

Искането за спиране на изпълнението на обжалваното постановление е процесуално допустимо - предявено в срок (по делото е налице товарителница за изпращане на акта по пощата, но в него липсва отбелязана дата на връчване, като такава не се сочи и от ответника, поради което в интерес на жалбоподателя съдът намира, че оспорването е в срок) от активно легитимирано лице, адресат на оспорения акт.

Преценено по същество искането за спиране на изпълнението е основателно.

С оспорената Заповед № РНД25-РД56-246 / 18. 07. 2025 г. на кмета на Район Н. – СО се прекратяват наемните правоотношения между СО- район „Н.“ и Л. Г. и членовете на неговото домакинство.

Противно на изложеното от процесуалния представител на ответника в съпроводителното писмо, с което е изпратена преписката в съда, предварителното изпълнение на акта е допуснато по силата на закона.

Съгласно чл. 46, ал. 5 от ЗОС, заповедта по ал. 2 може да се обжалва пред административния съд по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Жалбата не спира изпълнението на заповедта, освен ако съдът разпореди друго. Решението на административния съд е окончателно.

Допуснатото предварително изпълнение по силата на закона може да бъде спряно по реда на чл. 166, ал. 4 АПК – по искане на оспорващия и при условията на чл. 166, ал. 2 АПК.

В случаите, когато законодателят регламентира предварително изпълнение на определена категория административни актове, каквато е и конкретната заповед, той презюмира наличието на една, няколко или на всички предпоставки по чл. 60, ал.1 от АПК. Тъй като предварителното изпълнение се допуска по силата на закона, не е необходимо административният акт в тази част да е изрично мотивиран и дори не е необходимо актът да съдържа волеизявление в този смисъл. Както волеизявлението, така и мотивите за него, се заместват от съответната законова разпоредба. Предпоставка за спиране от съда на предварителното изпълнение, е наличието на противопоставим друг интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в чл. 60 от АПК. В тежест на жалбоподателя пред административния съд е да посочи и установи наличието на обстоятелства, поради които спирането на изпълнението на заповедта би било основателно.

В настоящия случай се сочи, че жалбоподателят Л. Г. и членовете на неговото домакинство, не разполагат с друго жилище, в което да отидат. Освен това Г. е лице със 100 % трайно намалена работоспособност, на 77 години е и страда от други заболявания, като за последните 6 месеца два пъти е постъпвал в болница, за което представя доказателства. В същото време, единствения който работи е дъщеря му М. Г., която полага грижи за баща си, но също така за сина си, който макар и пълнолетен е ученик и продължава образованието си. Освен това се сочи – в жалбата възражение срещу доклада, че от началото на годината в рамките на 4 месеца се наложило да се направят 3 скъпоструващи операции на И. Г., за което макар и действително да не се представят доказателства, предполага значителен разход на средства, време и притеснения за това домакинство.

Настоящият съдебен състав намира, че предварителното изпълнение на процесната заповед би причинило на оспорващите значителни и трудно поправими вреди, които по значимост са противопоставими на обществения интерес, заради който законодателят е допуснал предварително изпълнение на административния акт по силата на закона. Както се посочи, няма данни домакинството да разполага с друго жилище, годно за живеене.

Предвид това съдът приема, че предварителното изпълнение ще доведе до застрашаване личните интереси на жалбоподателя и членовете на домакинството му, тъй като същите ще останат без жилище.

В конкретния казус са налице и основания за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед в съответствие с чл. 6 от АПК, който регламентира принципа на съразмерност при упражняването на правомощията на администрацията и чл. 8 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи. Общественият интерес няма да бъде накърнен съществено със спиране изпълнението на оспорваната заповед до постановяване на влязъл в сила съдебен акт, а в същото време спирането ще даде възможност на жалбоподателя и съжителстващите с него лица да не бъдат лишени от жилище, което е основно човешко право и по Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи.

Съдът намира, че ако бъде спряно изпълнението на административния акт няма да се затрудни, нито осуети реализирането на правата и задълженията, които ще произтекат в случай, че жалбата бъде отхвърлена, а също и че от евентуалното закъснение на изпълнението няма да се причинят вреди, които са трудно поправими. Целта на допуснатата от законодателя възможност да бъде спряно изпълнението на обжалваната пред съда заповед е да се даде временна защита на твърдяното от оспорващия негово право да държи имота, което се засяга от заповедта. При преценка на баланса между накърнените интереси на искателя и тези, които следва да бъдат охранени от предварителното изпълнение на заповедта, съдът приема, че от предварителното изпълнение биха настъпили значителни и трудно поправими имуществени и неимуществени

вреди за оспорващият и членовете на домакинството ѝ при реализиране на правата им. Гореизложеното дава основание на съда да приеме, че реално застрашените с оспорвания акт права и интереси на оспорващите са по-значими в сравнение с презумираните по закон интереси на общината и следва да бъдат защитени от съда. Заповедта засяга пряко жизнено важни техни интереси, поради което в конкретния случай са налице основания за спиране изпълнението ѝ.

По изложените съображения и на основание чл. 166, ал. 4 от АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА по жалба на Л. Р. Г. с ЕГН [ЕГН], М. Л. Г. с ЕГН [ЕГН] и И. Д. Г. с ЕГН [ЕГН], предварителното изпълнение на Заповед № РНД25-РД56-246 / 18. 07. 2025 г. на кмета на Район Н. – СО.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд в 7 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му и връчването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ :